

luni 22 noiembrie 2021

SCRISOARE DE MULȚUMIRE

După înființarea Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan [2006], s-a dezvoltat foarte curând o revistă a programului [*Translation Café*, <http://revista.mttlc.ro/>], iar apoi am înființat editura Contemporary Literature Press [<http://editura.mttlc.ro/>], editura online a Universității din București. Scopul meu a fost să răspândesc, prin volumele publicate, un mod și o metodă de a preda limba engleză prin literatură. Fiind vorba de o editură total non-profit, am visat că ea va ajunge și în mâinile celor care încă nu au bani să-și cumpere cărți. Am vrut în același timp să fac din CLP un centru pentru cercetarea de top, ceea ce s-a realizat cu Manualul Finnegans Wake în 130 de volume, care a făcut ocolul lumii, a fost menționat în Times Literary Supplement și în The New York Times Magazine

<https://www.nytimes.com/2018/06/12/magazine/the-strange-case-of-the-missing-joyce-scholar.html>,

a intrat în Bibliografia James Joyce internațională

https://norman.hrc.utexas.edu/jamesjoycechecklist/browse_results.cfm?author=116472

Am început timid. Un computer, biroul meu de acasă și entuziasmul masteranzilor care au făcut mii de corecturi, confruntări, tehnoredactări. A fost practica pe care le-o oferea MTTLC pentru a-i conduce spre industria cărții, unde mulți s-au și angajat de atunci încolo. Avem în prezent zeci de mii de abonați, de pe tot globul—dar atunci, la început, am muncit din greu ca să fim auziți, citați, recunoscuți.

Primul om care ne-a sprijinit, deși nu era foarte sigur ce vrem noi, a fost Rectorul Ioan Pânzaru. A urmat apoi Rectorul Mircea Dumitru. Am început organizarea Masterclass-urilor care au adus autori și edituri de limbă engleză și autori români contemporani față în față cu masteranzii care i-au tradus. Am tradus mult, am publicat multe traduceri, ne-am dorit să fim o punte între cultură și învățământ, între cultura de limbă română și lumea culturală anglofonă globală. Am făcut antologii, am inventat Concursul Național pentru Traducerea Poeziei Românești. Puzderie de poeți englezi au început să scrie că vor să îi publicăm. Pe mulți i-am publicat deja. Profilul CLP fiind volumele bilingve, majoritatea au acceptat să apară în engleză și română. Cel mai bine suntem cunoscuți în Anglia, unde am colaborat cu agenta literară Anne Stewart, care păstorește în jur de 500 de poeți. Ea ne-a ajutat să găsim și poeți englezi care să stilizeze traducerile în limba engleză ale masteranzilor.

Ne-am bucurat de la început de sprijinul British Council, al Uniunii Scriitorilor și al

Institutului Cultural Român. Am avut noroc de colaborarea esențială cu Oana Boca Stănescu: ea ne-a învățat pe toți o groază de lucruri, de la structura comunicatului de presă la un lucru care nouă ne lipsea cu desăvârșire, și anume accesarea de fonduri. Noi suntem o editură total non-profit: lucrăm și oferim volume pe gratis, numai online. Dar pentru a aduce la un masterclass, de pildă, pe Neil Astley [directorul Bloodaxe Books—una dintre primele edituri de poezie din Anglia] și cinci poeți multipremiați și arhicunoscuți în lume, era nevoie de lucruri foarte prozaice, cum ar fi cazarea, avionul, masa, etc. În afară de faptul că ne-au ajutat UB, ICR, USR și British Council, trebuie să mulțumim Muzeului Literaturii Române, prin Directorul lui, Ioan Cristescu.

Și iată-ne în 2021, când parcă s-a lăsat o barieră, iar editura Contemporary Literature Press s-a trezit că nu mai are pe cine se bizui... Noi neavând identitate juridică, exista pericolul să nu mai căpătăm ISBN-uri, să nu mai putem publica. UB ne-a scos din greu și a legitimat editura. Timid, începeam să fim cunoscuți în România așa cum eram deja de mult în Anglia.

Am ajuns așadar la ziua de azi, când Ioan Cristescu, împreună cu un juriu alcătuit din Prof. Dr. Silviu Angelescu (președinte), Maestrul Mircia Dumitrescu și scriitorul Dan Mircea Cipariu, au acordat primul meu premiu național Editurii Contemporary Literature Press a Universității din București, pe care am înființat-o și pe care o conduc: Premiul Editura anului 2020.

De la îndoiala celor care ne priveau în 2009 ca pe o încercare plăpândă, alcătuită dintr-un computer și un mic birou de apartament, Gala Premiilor APLER (Asociația Publicațiilor Literare și Editurilor din România), cu sprijinul financiar al Ministerului Culturii, sub conducerea Prof. Dr. Ioan Cristescu, ne-a dat un certificat de naștere, la 12 ani după înființare. Premiul APLER, așa cum i-am spus din prima clipă lui Dan Mircea Cipariu, mi-a tăiat răsufierea: nu mă mai gândeam că cineva ne va observa cu adevărat vreodată.

Ca un prim semn, pentru care suntem recunoscători, în Revista Apostrof, scriitoarea Marta Petreu l-a publicat pe Ion Bogdan Lefter cu un articol despre Arhiva Levițchi—unul dintre cele mai importante cicluri publicate de CLP. Abia acum îmi dau seama cât de bine este să fii recunoscut de cultura căreia îi aparții.

Calde mulțumiri tuturor celor care au avut încredere în noi, și sperăm ca masteranzii mei și cu mine să putem continua să scoatem cărți atipice, cărți pe gratis, cărți care îndeplinesc o cerință devenită esențială pentru tinerii din anul 2021: ele există la liber pe internet.

Mulțumesc în primul rând D-lui Director Ioan Cristescu, cu care nu cred că am schimbat mai mult de 20 de cuvinte în mulții ani de când sprijină MTTL cu masterclass-urile și editura lui. Ioan Cristescu ne-a dat curajul să lucrăm mai departe. Răsplata adevărată este că acum facem și noi parte din cultura română: nu există bucurie sau onoare mai mare. Mulți oameni de bine ne-au

ajutat, dar nimeni nu ne-a respectat cu adevărat până când nu ne-a văzut Ioan Cristescu.

Lidia Vianu